

Staff-Comik-65

Svenska Russavelsföreningen
25 år

1967 – 1992

liten historik sammanfattad av Kurt Graaf

Svensk russavel var före 1954 en ren gotländsk angelägenhet. Organiserad avel bedrevs utanför Gotland endast på Skansen i Stockholm och Slottsskogen i Göteborg. År 1954 bildades Svenska Ponnyföreningen och ponnyverksamhet i form av tävlingar och utställningar kom så småningom i gång. I maj 1955 hölls den första ponnyutställningen, i Malmköping, varvid fem russ utställdes.

På Gotland fanns föreningen Gotlandsrussets Vänner, som genom Bengt Ljunggren gav ut tidskriften Skogsbaggen. I denna informerades om vad som tilldrog sig inom russaveln på Gotland. Tidningen hade också en ungdomsavdelning där tävlingsverksamheten på Gotland publicerades.

Svenska Ponnyföreningens verksamhet ökade kontinuerligt i början av 1960-talet. Intresset för de för landet nya engelska ponnyraserna blev allt större och ledde till att olika rasavelsföreningar bildades. Russet som till en början varit i majoritet i tävlingar och utställningar kom mer och mer i bakgrunden på fastlandet. I detta skede kontaktade undertecknad Bengt Ljunggren och dåvarande direktören för Hushållningssällskapet på Gotland, Åke Selerud, om bildandet av en riksomfattande förening för gotlandsrusset, som rasen då fortfarande kallades. Bengt Ljunggren var till en början skeptisk, då han tyckte att Svenska Ponnyföreningen räckte som organisation och för Gotlands del fanns redan Gotlandsrussets Vänner. Den senare föreningen förde dock en tynande tillvaro och levde helt på Bengt Ljunggrens aktivitet. Många av de stora gotländska uppfödarna var inte ens anslutna till föreningen.

Premieringsreglementet hade år 1966 ändrats och gav ett helt annat utrymme för ponnyavel med de engelska raserna än tidigare. Undertecknad ansåg därför att en riksomfattande förening måste bildas för att tillvarata russets intressen bl a vid de lokala sommarpremieringarna på fastlandet. Summan av kardemumman blev att i samband med hingstpremieringen 1967 i Visby samlades en liten skara entusiaster hemma hos Bengt Ljunggren på S:t Göransgatan för att diskutera frågan. Resultatet av sammankomsten blev ett enhälligt beslut att en förening skulle bildas och stadgar för densamma skulle utarbetas. Verksamheten skulle bedrivas i samordning med Svenska Ponnyföreningen. Det kan vara av intresse vilka som var med vid tillfället: Bertil Aronsson, Erica & Jan Gowenius, Torsten Jacobsson, Axel Johansson, Lars Lindqvist, Bengt Ljunggren, Karl Erik Mellqvist, Åke Selerud samt undertecknad.

Sedan stadgeförslag uppsatts och justerats bildades därefter föreningen den 10 september 1967 i Växjö varvid Torsten Jacobsson satt som ordförande och Sven-Olof Runnegård som sekreterare. Styrelsen konstituerade sig i oktober 1967 med Åke Selerud som ordförande, Gunnar Svensson vice ordförande och undertecknad som sekreterare. Övriga ledamöter var Torsten Jacobsson, Axel Johansson, Karl Erik Mellqvist och Sven-Olof Runnegård.

Aktiviteten under den mycket kreative ordföranden Åke Selerud inriktades det första året på upplysning om russet och dess användning. För att stimulera uppfödarna framställdes ett särskilt avelsdiplom för i avel förtjänta ston, som lämnat minst 10 avkomlingar efter godkänd russhingst. Redan första året kunde 38 sådana diplom delas ut. Motivet för diplommet var en teckning av konstnären Staffan Rosvall föreställande ett russto på Lojsta hed med diande föl. Denna vinjett kom sedan att bli föreningens emblem och på något sätt dess ansikte utåt. Styrelsebeslut togs att originalet skulle förvaras på Gotlands läns hushållningssällskap, där det sedan dess hänger i direktörsrummet.

En utställningsplakett med russtmotiv framställdes också relativt omgående i valörerna guld, silver och brons. Motivet en russhingst utfördes av Per-Erik Wallin, Stockholm. Det har hela tiden varit en offentlig hemlighet att hingsten Dröm 131 stått modell för plaketten. Nu sedan hingsten varit död så länge kan vi väl lyfta av hemlighetsstämpeln.

Nya regler för utställningsverksamhet upprättades. En nyhet var bl a att sto och hingst över 12 års ålder endast fick utställas i avkommeklass följt av tre resp fem avkomlingar (årsföl oräknat).

Redan första året hade föreningen 95 medlemmar. För att kunna följa upp sommarpremieringarna i landet utsågs länsvisa kontaktmän med uppgift dels att bistå premieringsförrättarna (endast få av dessa var vana att döma russ) dels att sprida information om russrasen.

Föreningens första årsmöte hölls 20 juli 1968 på Gannarve i samband med Russ-68, föreningens första utställning. Kuriöst nog samlade utställningen just 68 hästar, som tilldelades de nya plaketterna i valörerna 7 guld, 20 silver och 31 brons.

Hösten 1968 var det dags att för första gången utdela föreningens nyframställda diplom för framstående 3-årigt sto. Samma konstnär, som gjort plaketten, P-E Wallin, utförde till allmän belåtenhet även denna uppgift. Modellen för diplommet var det senare under nr 844 stambokförda stoet Frigga, mor bl a till hingstarna Sverker 249 och Grane 253.

Under 1970 gjorde föreningen ett ur allmänhippologisk synpunkt värdefullt inlägg i en skrivelse till Lantbruksstyrelsen rörande utfärdande av språngsedlar. Orsaken till agerandet var att det framkommit att språngsedlar, efter vilka föl ej fallit, använts för att vidimera hästar utan känd härstamning. Lantbruksstyrelsen gick på föreningens linje och utfärdade bestämmelser att språngsedel endast fick utfärdas för bevisligen fött föl.

Föreningens medlemsantal hade ökat till 136, men fortfarande saknades flera hingsthållare. Årsmötet hölls vid Kneipbyn. Vid detta antogs ett av undertecknad skrivet PM över russaveln 1940-1969 med redovisning bl a av de olika hingstlinjernas fördelning (detta PM finns infört i Riksstambok för Russ del VII). Under 1970 steg för första gången antalet godkända hingstar inom rasen till över 100. Detta år bildades också den första lokala avelsföreningen på fastlandet, Skånes Russavelsförening, som omgående anslöts till huvudföreningen.

Under 1971 gjordes två för aveln betydelsefulla beslut, ett positivt och ett nödvändigt negativt. På initiativ från Svenska Russavelsföreningen införde Lantbruksstyrelsen fr o m den 1 juli 1971 slutna stambok för russ, vilket enkelt uttryckt betydde att i en hästs härstamning ingående individer i botten alltid måste kunna härledas till i stamboken under eget nummer införda hästar. Åtgärden utesluter således generationsavel med annan ras i botten. Likaså, vilket var den främsta avsikten med beslutet, utesluter ny inblandning av annan ras i russrasen.

Den negativa åtgärden bestod i uteslutande ur allmän avel av hingstar, som visat sig vara anlagsbärare av slinger av typen cerebellär ataxi. Den cerebellära ataxin hos russ hade tidigare (1971-04-21) beskrivits av undertecknad i en artikel, som utsänts till medlemmarna. Sjukdomen har sedan bekämpats framgångsrikt. Anlagsbärare torde fortfarande finnas men något påvisbart fall av slinger har inte diagnosticerats under de senaste 10 åren. Betäckningssiffrorna nådde under året ny toppnotering, 1.351 ston.

De för aveln mycket betydelsefulla hingstarna Klippman 97 och Guldning 108 avled under året. Vid bortgången hade hingstarna lämnat 7 hingstar och 68 ston resp 13 hingstar och 67 ston och toppade därigenom den svenska statistiken, alla raser inräknade.

I akt och mening att uppnå bättre kontakt med medlemmarna började föreningen sända ut meddelande bl a rörande nygodkända hingstar och andra intressanta förändringar i avelspopulationen. Detta var mycket uppskattat. TV uppmärksammade även vår ras genom att på Lojsta hed under sommaren 1971 spela in en färgfilm. Denna visades första gången trettondagsafton 1972. Svenska Russavelsföreningen övertog detta år kostnaderna för utdelning av skådepenning till unghästar. Tidigare hade Svenska Ponnyföreningen stått för fiolerna.

Medlemsantalet hade 1972 ökat till 230 varav 89 kollektivt anslutna från Skåne. Föreningens ambition att betala skådepenningar för unghästar blev alltför betungande för ekonomin. Övriga i landet verksamma rasavelsföreningar hade samma problem och upphörde 1973 med att bekosta utmärkelserna. Hästägarna fick i fortsättningen själva betala kostnaderna. Svenska Russavelsföreningens styrelse ansåg dock att detta system var mindre tilltalande och valde en ny linje byggd på att hingsthållarna till föreningen inbetalar fem kronor per betäckt sto. Russunghästarna blev därigenom de enda som erhöll sina skådepenningar utan kostnad. En för föreningen hedersam åtgärd, som varar än i dag.

I föreningens meddelande nr 2-1973 utsändes en berättelse med bilder från Gotlands Ponnystuteri, Busarve, Othem år 1902. Historiska berättelser om russ är mycket sällsynta, men uppskattade av läsarna.

Vid årsmötet den 14 juli 1973 i Gannarve avgick såväl föreningens ordförande Åke Selerud som styrelseledamoten Karl Erik Mellqvist på egen begäran. Den förre som flyttat från Gotland och bytt arbete sände en både trevlig och innehållsrik tackskrivelse till föreningen. På förslag av valberedningen valdes Hilding Norrby till ny ordförande då man därigenom vann en fortsatt och värdefull anknytning till stambokförande instans Gotlands läns hushållningssällskap. Antalet betäckta ston fortsatte att öka nu till 1.591. Russtravet upptog allt större intresse och 142 russ startade under 1973.

Under 1974 firade svensk hästpremiering 100 år med en jubileumsutställning den 6-11 juni på Elmia-området. Genom föreningens försorg uttogs 6 hingstar och 8 ston till att representera rasen. De visade russen gjorde god reklam för rasen. Hingstarna Jidon 252, Sverker 249 och Mustang 219 liksom stona Duchess 1788 och Lotta erhöLL l:a pris.

Frågan om kallande av hedersmedlemmar väcktes redan 1973 men kunde inte verkställas förrän efter två årsmötesbeslut. Av denna anledning blev det först vid årsmötet i Gannarve den 19 juli 1975 som föreningen fick glädjen att till hedersmedlemmar kalla Bengt Ljunggren, Karl Erik Mellqvist, Åke Selerud och Gunnar Svensson, som alla gjort stora och betydelsefulla insatser för russets bevarande.

Vid samma årsmöte hölls parentation över de under året avlidna högt aktade medlemmarna Fanny Sjöberg och Herbert Hägg. Båda kommer ur familjer vilka sedan generationer hållit russ på Lojsta hed och båda har gjort oförglömliga insatser för hästhållningen på heden.

Under 1976 diskuterades införande av en minimihöjd på 115 cm vid stambokföring av russ. Lantbruksstyrelsen beslöt efter förslag från föreningen att fr o m den 1 juli 1977 skulle russ för att kunna stambokföras mäta mellan 115 och 130 cm i mankhöjd. Samtidigt beslöt föreningens styrelse att 3-årsdiplom inte skulle tilldelas sto, som mätte över 128 cm.

Under hösten 1976 avled hedersledamoten Bengt Ljunggren. Ingen har under russavelns historia haft en så stor och betydelsefull inverkan på aveln. Under det kritiska skedet på 1930-talet räddade Bengt Ljunggren rasen från förintelse. Han skrev också rasens biografi och gjorde 1942 den första stamboken.

År 1976 delades Svenska Ponnyföreningen i en tävlingsorganisation, som behöll det gamla namnet, och en avelsförening Svenska Ponnyavelsförbundet. Årsmötet beslutade att föreningen skulle anslutas till den senare föreningen. Vid årsmötet avgick Axel Johansson ur styrelsen och kallades omgående till hedersledamot.

I föreningens vårmeddelande 1977 påpekades att de ständigt stigande betäckningssiffrorna kunde leda till avsättningssvårigheter. Detta inträffade också och hösten 1977 fick en del hingstföl sändas till slakt. Uppfödarna uppmanades

därför till mer självkritik och att utrangera mindre goda avelsston. Hingsthållarna uppmanades dra sitt strå till stacken genom att inte ta emot ston utan premieringsbar härstamning eller exteriört enklare ston.

År 1978 var det åter dags för en ny lokalförening att söka medlemskap, nämligen Västra Sveriges Russavelsförening. Denna lokalförening kom senare att bli en hörnsten i den svenska aveln.

Problem med avsättningen av unghästar och föl förelåg fortfarande hösten 1978 och betäckningssiffrorna fortsatte att sjunka till 1.078. Trenden höll i sig och 1979 var man för första gången sedan 1968 nere under 1.000 ston (910 st). Reklamsidan sköttes bl a genom deltagande i Scandinavian Game Fair på Elmia där sex russ visades under ryttare och för vagn.

P g a medverkan i den statliga utredningen rörande hästaveln i landet var undertecknad 1979 tyvärr tvungen att lämna posten som styrelseledamot. Det var den här i landet alltid så känsliga jävfrågan, som föranledde denna avgång. Det finns nog inget land, där man är så känslig för jävsituationer som Sverige. Samma fråga har, som alla vet, senare varit aktuell många gånger gällande många av våra bästa domare i samband med hingstpremieringarna. Föreningens årsmöte kallade undertecknad vid avgången till hedersledamot vilket tacksamt accepterades.

Uppfödarna är värda all uppskattning och utan stimulans minskar ofta intresset särskilt i dåliga tider. Undertecknad fick under en tid föreningen med på att för guldbelönad klassegrare vid riksutställning även tilldela uppfödaren en guldmedalj under förutsättning att denne inte fortfarande var ägare till hästen. Förfarandet uppskattades och varade några år men ansågs så småningom för kostsamt för föreningen och det hela ebbade ut. Det borde alltid finnas uppfödarpriiser till högt bedömda hästar. Som det är i dag finns det nästan inga uppfödarpriiser vare sig i ponnysporten eller i utställningssammanhang.

Vid 1979 års årsmöte fick dock en annan stimulerande åtgärd föreningens gehör. Det gällde det för russens överlevnad allt mer viktiga travet, där russet bland ponnyraserna står i särklass. Eva Alpmark-Jacobsson och undertecknad fick i uppdrag att utarbeta statuter och ett förslag till ett särskilt diplom att utdelas till uppfödare av russ, som i trav underskridit den klassiska 2.00-minutersgränsen. Diplomet blev mycket uppskattat men har tyvärr fått alltför litet publicitet.

I den förberedande hästutredningen, som startade 1979 var Curt Lindholm ponnyavelns representant och gjorde mycket goda insatser och kom med många goda välbetänkta förslag.

Under 1980 avled föreningens hedersledamot och tidigare vice ordförande Gunnar Svensson. Därmed gick den mest entusiastiske och vid uppbyggandet av den skånska russaveln mest aktive skånske kämpan ur tiden. Hans stora kunskaper rörande andra djurslag var alltid berikande och till glädje i avelsplaneringsarbetet. Föreningens medlemsantal steg till 327 inklusive lokalföreningarna i Skåne och Västsverige. Betäckningssiffrorna sjönk till 795. Hingstantalet ökade kuriöst nog, vilket i och för sig är bra inom en numerärt liten ras med sluten stambok men ger sämre förutsättningar att bedöma hingstarnas nedärvningsförmåga.

Föreningens styrelse fastställde 1980 ett bedömningssystem, som skulle vara obligatoriskt vid alla russutställningar och om möjligt tillämpas även vid andra ponnyutställningar i landet. Systemet hade tidigare tillämpats vid en del tillfällen men aldrig satts på pränt. Poängskalan fastställdes till 40-50 för guld, 36-39 för silver och 30-35 för brons. Man hoppades genom detta system få till stånd en jämnare och mer jämförbar bedömning i landet. Tidigare kunde det skilja i poäng för samma valör beroende på lokala särbestämmelser.

Ett uppskattat beslut genomfördes vid instiftande av ett 20-fölsdiplom efter samma premisser som 10-fölsdiplomet. Av naturliga skäl har inte så många ston kunnat komma ifråga för utmärkelsen.

Russtravet vann glädjande nog ännu mer mark men detta hade också sina avigsidor bl a i form av en ökad tendens till oren gång i travloppen. Tävlingsorganisationerna hade varit alltför slapphänta, när det gällde att hålla efter hästar med orent trav. Detta är indirekt en björntjänst särskilt mot de unga hästarna, som inte är "intravade" ordentligt. Tidigare diskvalificerades hästar med oren gång och detta medförde att hästarna inte kom ut i loppet förrän de var säkrare i travet. Russet är som nordsvensken ingen naturtravare och kräver därför en bättre förberedelse och inkörning än t ex varmblodstravaren. Styrelsen beslöt att påpeka detta för Svenska Ponnytravföreningen (SPTF) och framställa önskemål om en återgång till det tidigare systemet med diskvalificering för oren gång. Glädjande nog har detta beslut lett till en förbättring av förhållandet.

En viss export till Finland av russ har förekommit under 1970-talet men tyvärr inte alltid genom seriösa säljare. Styrelsen beslöt med anledning härav att ta kontakt med den finska russorganisationen för att föreslå att importen skulle gå igenom Svenska Russavelsföreningen, som därvid skulle garantera en viss kvalitet på hästarna.

Under 1982 bildades den tredje lokala russavelsföreningen, Mälardalens Russavelsförening och anslöts omgående till huvudföreningen.

Vid årsmötet antogs av Västra Sveriges Russavelsförening föreslagen ny klassindelning och delvis nytt bedömningssystem i avkommeklasserna. Den viktigaste ändringen var för ston med fem avkomlingar där poängbedömningen efter särskilda mallar skulle göras på meriterna hos stoets samtliga avkomlingar och ligga till grund för slutvärderingen. Ingen avkomling behöver då heller närvara vid utställningen. Detta medför en mer meningsfull och mer rättvis bedömning än att vid utställningen bedöma tre utvalda avkomlingar i en kull om kanske 10-12 individer.

Vid Svenska Ponnyavelsförbundets Elitutställning på Ryttdarstadium i Stockholm 1982 hävdade sig russen mycket väl med den i snitt poängmässigt sett högsta kvaliteten av alla deltagande raserna.

År 1984 fick föreningen tillfälle att yttra sig i remiss rörande förslaget till nytt premieringsreglemente. Föreningen ställde sig bakom förslaget till nytt huvudmannaskap men sa sig endast vara beredd att köpa vissa tjänster av densamma. Man ansåg också att samordningen av hästpremieringen bäst skulle kunna ske på länsplanet.

Betäckningssiffrorna visar märkligt nog fortsatt tendens att sjunka nu till 580 ston, vilket i princip betyder mindre än fem ston i medeltal per hingst. – Skrämmande –

År 1986 kunde föreningens hälsa den första utländska lokalföreningen välkommen. Det var vårt södra grannland som presenterade Dansk Russ Avls Forbund. Danskarna har snabbt kommit in i bilden och deras avelsarbete kan på sikt bli till nytta även för Sverige.

Året i övrigt karaktäriserades mycket av arbetet med de nya bestämmelser, som måste komma till stånd i och med att svenska staten backade ur ansvaret för hästaveln. Enligt den nya lagen kräver staten inte längre några minimikrav på hästarna. Avelsorganisationerna har dock rätt att under ett förbund, Svenska Hästavelnsförbundet (SH), sätta upp särskilda krav för stambokföring och prisbelöning. Obligatorisk registrering infördes dock för deltagande i tävlingar och premiering. För bedömning av hingstarna infördes särskilda rasnämnder om fem personer där två av avelsföreningen utsedda representanter har rösträtt. En annan nyhet var också att 5-åriga och äldre hingstar skall visas vart 4:e år för förnyad prövning. Besiktningen skall ske på ett fåtal platser i landet. För stonas del återinfördes från tiden före 1942 AB-bokstaven vid stambokföring av diplomsto eller ston som erhållit minst två guldmedaljer vid erkänd utställning. Helt nytt var införandet av värderingen ELIT. Detta hälsades med tillfredsställelse då hittillsvarande högsta värdering A med tiden blivit alltför onyanserad och förlorat i värde.

År 1987 kom bottenrekordet av betäckningstatistiken, 584 ston, men redan nästa år vände trenden och har sedan stadigt gått uppåt, om än långsamt.

År 1990 kom den fjärde inhemska lokala avelsföreningen Föreningen Gotlandsruss, som man kan säga efterträtt den tidigare gotländska föreningen Gotlandsrussets Vänner. Föreningens namn kunde kanske vara mer geografiskt preciserat, som det nu är kan den oinvidigde nog få uppfattningen att det rör sig om en riksavelsförening.

Året 1990 var medlemsantalet uppe i 632. Det högsta sedan föreningen bildades. Den geografiska indelningen av landet fullbordades sedan 1991 genom Östra Sveriges Russavelnsförening. Sedan indelningen nu omfattar i princip de delar av landet där russavel bedrivs har önskemål ställts på en ny sammansättning inom föreningens styrelse byggd på representanter från lokalklubbarna. Framtiden får visa utgången av detta.

Under 1990 avled donatorn till den betydelsefulla Russväns Fond, Ejnar Grönberg, Degerfors. Denne blygsamme tillbakadragne man, som under så många år ständigt utökat sin fond till russavelns främjande, har alltså lämnat oss. Han ville som donator vara anonym, men alla som hade något med Lojsta hed att göra var väl medvetna vem den okände givaren var. Det var på något sätt troskyldigt och rörande med hans inställning och tro på sin anonymitet, när han gick där på

Lojstapremieringen och myste. På Lojsta hed trivdes han allra bäst. Tack Ejnar för en tyst men mycket generös och fin insats för russet.

Sammanfattningsvis måste man säga att Svenska Russavelsföreningen kan se tillbaka på de gångna 25 åren med tillfredsställelse. Föreningen har haft en mycket stor betydelse för russaveln här i landet. Föreningen har lyckats samla de mest kunniga företrädarna för russuppfödarna, vilket borgat för ett gott och demokratiskt resultat. Naturligtvis skulle man önskat att många av de mest kunniga skulle haft möjlighet att ägna sig ännu mer åt föreningen men alla har sina ordinarie arbetsområden och vi får vara tacksamma för det som varit.

Otroligt viktigt för att uppehålla intresset och geisten hos uppfödarna har föreningens utställningar varit både de lokala och de årligen återkommande på riksplenet. De flesta uppfödare är intresserade att visa upp sina hästar och kvaliteten på de visade russen vid såväl premiering som utställning har markant stigit under de 25 åren (se tabell med fördelningen av plaketterna). Minst lika betydelsefulla har de utmärkelser i form av diplom, som delats ut till uppfödarna, varit. Under åren t o m 1990 har sådana diplom utdelats i följande utsträckning: 3-åriga ston 280 st, 10-fölsavelsston 245 st, 20-fölsavelsston 4 st, travare med rekord under 2.00 minuter 102 st, Elitston 19 st och Elithingstar 11 st. I sanning ett imponerande resultat.

Betäckningssiffrorna är sedan 1987 stadigt på uppgång och efterfrågan på unghästar större än tillgången. Det finns med andra ord goda skäl för Svenska Russavelsföreningen att se framtiden an med tillförsikt.

I en särskild artikel skall undertecknad be att få återkomma med en närmare analys av russavelns utveckling åren 1970 – 1990.

Gränna den 6 augusti 1992

Kurt Graaf

SVENSKA RUSSAVELSFÖRENINGENS ORDINARIE STYRELSELEDAMÖTER

1967 - 1991

Åke Selerud, ordf.	1967 - 1973	Hedersledamot
Gunnar Svensson	1967 - 1975	Hedersledamot, avliden
Kurt Graaf	1967 - 1979	Hedersledamot
Axel Johansson	1967 - 1976	Hedersledamot, avliden
Karl Erik Mellqvist	1967 - 1973	Hedersledamot, avliden
Sven-Olof Runnegård	1967 - 1980	
Torsten Jacobsson	1967 -	
Hilding Norrby, ordf.	1973 -	
Irene Levander	1973 -	
Curt Lindholm	1975 - 1987	
Börje Johansson	1976 -	
Kurt Larsson	1979 -	
Gunnar Nilsson	1980 - 1984	
Henrik Andersen	1984 -	
Morgan Johnsson	1987 -	

RESULTATSTATISTIK ÅREN 1967 - 1991

År	Plats	Riksutställning					Diplom					Antal betäckta ston
		Bästa hingst	Bästa sto	Guld	Silver	Brons	10-föl	20-föl	3-år	Elit h.	Elit s.	
1967							38					866
1968	Gannarve	Marino 213	Fröken 376	7	20	31	11			4		944
1969	Flyinge	Egil 206	Esska 993				8			3		1087
1970	Elmia	Favorit 214	Zita 1076	8	17	13	14			5		1232
1971	Kneipbyn	Rebus 224	Gulltös 903	10	21	48	7			6		1351
1972	Valla	Greven 202	L. Nina 1185	5	18	17	6			9		1436
1973	Gannarve	Rebus 224	Gulltösen 903	12	26	29	13			6		1591
1974	Rådde	Jidon 252	Duchess 1788	8	23	33	11			13		1736
1975	Gannarve	Sverker 249	Rockette 1138	4	14	22	3			5		1819
1976	Eriksmåla	Greven 202	L. Nina 1185	21	34	37	13			5		1761
1977	Gannarve	Marino 213	Pollyanna 2253	15	24	24	18			4		1389
1978	Bjärsjö- lagård	Chaplin 261	Daffne 2200	18	40	46	16			6		1078

forts.

År	Plats	Bästa hingst	Bästa sto	Guld	Silver	Brons	10-föl	20-föl	3-år	Trav	Elit h.	Elit s.	Antal betäckta ston
1979	Gannarve	Dart 287	Diana 2243	9	11	17	7		12				910
1980	Grevagården	Brokad 323	Fröja 2196	16	38	22	11	1	7				795
1981	Gannarve	Komet 338	Diana 2243	13	42	14	9		5				669
1982	Frostavallen	Okej 303	Corona 2555	22	23	23	13		9	56			689
1983	Eriksmåla	Granit 368	Dorina 1870	27	48	5	4		9	11			666
1984	Lida	Mark 355	Dorina 1870	18	22	2	7	1	8	8			580
1985	Gannarve	Komet 338	Aska e. Grane	25	26	1	4		14	6			569
1986	Örsås	Grus 363	Ramona 2545	42	39	1	2		11	3			600
1987	Gannarve	Komet 338	Mariette 2702	23	28	3	1		12	5	10		584
1988	Gärds	Intrig 378	Qanny 2690	29	35	11	2	1	11	8	1	13	662
1989	Gannarve	Komet 338	Jaffa 2445	23	38	2	6	1	24			6	704
1990	Nynäshamn	Granit 368	Jaffa 2445	23	34		8		18	6		5	792
1991	Visby	Inter 380	Jaffa 2445	31	53	3	10		24	6		3	798

~
14
~